

„И трудно са стъпва на неж, но ако достигнеш до върха, —
„Тя ще ти са види лесна и лека, толкозь повече колкото
по напредъ ти са видѣла тежка.“

Мъдрый тѣ Сократъ знаялъ да обѣснява истина та на свои тѣ ученицы съ най лекъ и простъ начинъ. Ето какъ училъ той младаго Алкивиада, който ёще са свѣнялъ да излѣзе ораторъ предъ народа. „Боялъ ли бы са ты да говоришь предъ саожникъ?“ — „О не!“ — „А то, може да ти ё трудно да говоришь предъ казанжія?“ — „Свършено, не!“ — „А растрепераль ли бы са предъ търговеца?“ — „Ни малко!“ — „А Вижь, свършилъ Сократъ, че се изъ таквизъ хора ё съставенъ сичкій тѣ Аѳинскій народъ. Ты не са боишь отъ тѣхъ като съ по единъ, а защо да са боишь, кога съ тѣ събраны наедно?“

Наставленія та си Сократъ давалъ винаги безъ пары. Младый тѣ Есхинъ твърдѣ желаялъ да стане Сократовъ ученикъ, но не смѣялъ да иде при него, защото былъ бѣденъ. Сократъ като разбралъ за негово то желаніе, казалъ му: „Защо са свѣнишь ты отъ меня?“ — „Защо то нѣмамъ нищо, което да ти дамъ?“ — „Немà, казалъ Сократъ: ты тѣй малко цѣнишь самаго себеси? Немà малко ми давашъ ты, като отдавашъ самаго себеси?“

3. Сократова та смърть.

Можало да са предвиди, че висока та Сократова мъдрость и добродѣтель ще му навлекътъ много вражда и зависть отъ страна та на по много то му съгражданы, които вече были твърдѣ развратены въ него време. Тѣ пуцали върху му клеветы и съкакъ годѣли да го направятъ за смѣхъ. А когато съ туй средство не сполучили, — наявно го обвинили предъ сѣдовище то. На Сократа отдавали вина, че той не вѣрва въ отечественны тѣ богове, и че разврацава юношество то. Сократъ комахай вече седемдесетъ-годишенъ старецъ, помислилъ за недостойно да са защищава пространно противъ таквозъ обвиненіе. Той са облѣгалъ само на откритыя си

НАРОДЕН МУЗЕЙ И В. ДРЪНОВО